RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 219.871 van 20 juni 2012
in de zaak A. 202.268/XIV-33.643

In zake : Khan Wali AHMADZAI
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Saartje Demeersseman
kantoor houdend te 8000 Brugge
Maria Van Bourgondiëlaan 7b
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefaan Verbouwe
kantoor houdend te 1150 Brussel
Tervurenlaan 270
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 2 november 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van onbepaalde datum waarbij wordt besloten dat de verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de programmawet van 24 december 2002, zodat de plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij voor de verzoeker van rechtswege vervalt.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 juni 2012.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annick Hendrickx, die loco advocaat Saartje Demeersseman verschijnt voor de verzoeker en advocaat Stefaan Verbouwe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker is van Afghaanse afkomst en komt België binnen op 8 september 2011. Hij is niet in het bezit van een identiteitsdocument. Op 9 september 2011 dient de verzoeker een asielaanvraag in als niet-begeleide

minderjarige vreemdeling, waarbij hij verklaart geboren te zijn op 31 december 1994. Hij wordt onder de hoede geplaatst van de dienst Voogdij.

Op 21 september 2011 ondergaat de verzoeker een medisch onderzoek in het kader van de chronologische leeftijdsbepaling, uitgevoerd in het AZ Sint Jan; departement radiologie – medische beeldvorming, te Brugge. Uit het medisch onderzoek concludeert de behandelende arts dat de verzoeker een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar.

Daarop besluit de dienst Voogdij dat verzoekers plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege vervalt op de datum van de kennisgeving van de beslissing.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4.1. De verzoeker voert als eerste middel aan:

"• SCHENDING VAN ARTIKEL 9 §1 EN 2 TOT UITVOERING VAN TITEL XII, HOOFDSTUK 6 'VOOGDIJ OVER NIET-BEGELEIDE MINDERJARIGE VREEMDELINGEN' VAN DE PROGRAMMAWET VAN 24 DECEMBER 2002, GEWIJZIGD BIJ HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 22 DECEMBER 2003;
• SCHENDING VAN DE RECHTEN VAN VERDEDIGING;
• SCHENDING VAN HET ALGEMEEN RECHTSBEGINSEL VAN DE GELIJKHEID VAN WAPENS.

Dat aan een niet-begeleide minderjarige die zich in het Koninkrijk kenbaar maakt aan de overheid een voogd dient worden toegewezen. Dat deze voogd de niet-begeleide minderjarige dient bij te staan tijdens elke procedure die voorzien is door de wet. Dat dit ook voortvloeit uit de minderjarigheid van de verzoekende partij.

Dat de bestreden beslissing aan de verzoekende partij op 26 september 2011 werd betekend door de verwerende partij.

Dat de beroepstermijn van 60 dagen begint te lopen vanaf de kennisgeving aan de verzoekende partij en dit overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Dat aan de verzoekende partij geen voogd werd toegewezen. Dat de verzoekende partij niet kan rekenen op de vereiste begeleiding van een voogd bij het instellen van

de procedures, hetgeen hem toekomt op basis van zijn minderjarigheid.

Dat artikel 9 §1 en 2 tot uitvoering van Titel XII, Hoofdstuk 6 'voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen' van de programmawet van 24 december 2002, gewijzigd bij het Koninklijk besluit van 22 december 2003 geschonden is.

Dat door deze nalatigheid van de verwerende partij de rechten van verdediging werden geschonden en het algemeen rechtsbeginsel in hoofde van de verzoekende partij om met gelijkheid van wapens te kunnen strijden werd geschonden".

Beoordeling

4.2. Behoudens andersluidend voorschrift zijn de rechten van verdediging enkel van toepassing in straf-, tuchtzaken en rechtsgedingen. Dit onderdeel van het middel is onontvankelijk.

De dienst Voogdij heeft conform artikel 7 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de programmawet van 24 december 2002 (Voogdijwet) een medisch onderzoek laten uitvoeren om na te gaan of de verzoeker al dan niet minderjarig was. Uit dat medisch onderzoek, waarop de dienst Voogdij haar beslissing kon steunen, bleek dat de verzoeker ouder was dan achttien jaar. De verzoeker beantwoordde dus, zoals vereist door artikel 8 §1 van de Voogdijwet, niet aan de voorwaarden van artikel 5 van de Voogdijwet. Hij had dan ook geen recht op een voogd.

Het eerste middel is, in de mate ontvankelijk, niet gegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

5.1. De verzoeker voert als tweede middel aan:

"• SCHENDING VAN ARTIKEL 2 EN 3 VAN DE WET VAN 29 JULI 1991 BETREFFENDE DE FORMELE MOTIVERING VAN ADMINISTRATIEVE BESLISSINGEN;
• SCHENDING VAN ARTIKEL 7 VAN DE PROGRAMMAWET VAN 24 DECEMBER 2002 (M.B. 31 DECEMBER 2002)
• SCHENDING VAN ARTIKEL 3 §2,2° TOT UITVOERING VAN TITEL XIII, HOOFDSTUK 6 'VOOGDIJ OVER NIET- BEGELEIDE MINDERJARIGE VREEMDELINGEN' VAN DE PROGRAMMAWET VAN 24 DECEMBER 2002 (M.B. 29 JANUARI 2004)

- SCHENDING VAN DE MINISTERIËLE OMZENDBRIEF VAN 19 APRIL 2004 BETREFFENDE DE TENLASTENEMING DOOR DE DIENST VOOGDIJ EN DE IDENTIFICATIE VAN DE NIET BEGELEIDE MINDERJARIGEN (M.B. 29 APRIL 2004);
- SCHENDING VAN DE ALGEMENE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR;
- SCHENDING VAN DE APPRECIATIEBEVOEGDHEID.

Dat bij het nemen van de bestreden beslissing de verklaringen van de verzoekende partij werden afgewezen door de verwerende partij.

Dat de beslissing zich steunt op een medische onderzoek die werd afgenomen op 21 september 2011 van de verzoekende partij.

Dat de verzoekende partij geen inzage heeft in de medische rapporten die naar aanleiding van de testen werden opgesteld.

Dat de motivering aangaande het medisch onderzoek in de bestreden beslissing uitermate beperkt en onvoldoende is. Dat uit de motivering blijkt dat slechts één onderzoek werd uitgevoerd op de dienst radiologie. Dat uit de motivering geenszins kan afgeleid worden welke de uitgevoerde testen zijn geweest. Dat de verzoekende partij zich aldus niet op adequate wijze kan verdedigen tegen de resultaten van dit medisch beroep.

Dat de medische testen zoals deze werden uitgevoerd op de verzoekende partij door de rechtsleer ernstig bekritiseerd worden. Dat deze controversieel zijn en zwak op wetenschappelijk niveau.

Dat de uitgevoerde testen geen enkele rekening houden met het leven van de verzoekende partij en wat hij allemaal heeft meegemaakt.

Dat de verzoekende partij zijn ganse leven in een klein dorp in Afghanistan heeft gewoond, in armoedige omstandigheden. Dat dit een invloed heeft op de gesteldheid van je lichaam. Dat volgens de website van de World Health Organization de gemiddelde levensverwachting in Afghanistan voor mannen 42 jaar is. Dat dit aantoont dat de mensen aldaar vlugger 'oud' worden.

Dat de medische testen een standaard deviatie vertonen. Dat ook deze standaard deviatie geen rekening houdt met de levensomstandigheden van de verzoekende partij.

Dat in de bestreden beslissing geen melding wordt gemaakt van de standaard deviatie. Dat slechts gesteld wordt dat 'op basis van het voorgaande onderzoek [...] bovengenaamde meer dan 18 jaar [is]'.

Dat de formele motiveringsplicht overeenkomstig artikel 2 en 3 van de wet van 1991 (zie hierboven vermeld) dan ook werd geschonden.

Dat aan de resultaten van het medisch onderzoek ernstig kan getwijfeld worden, aangezien enerzijds het medisch onderzoek van onvoldoende aard is en anderzijds de bekomen resultaten niet in overeenstemming zijn met de verklaarde leeftijd van de verzoekende partij, een bona fide kandidaat-vluchteling, dat overeenkomstig artikel 7 §3 van de Voogdijwet de verzoekende partij geniet van het voordeel van de twijfel en hem bijgevolg de jongste leeftijd dient te worden toegekend (nl. 16 jaar en 10 maanden).

Dat de verwerende partij daarnaast duidelijk ook te kort schiet in haar verplichting tot behoorlijk bestuur, gelet op de summiere en onvoldoende motivering.”.

Beoordeling

5.2. De beslissingen over het verval van de hoede van de dienst Voogdij zijn afdoende formeel gemotiveerd door het overnemen of aanhalen van de conclusie van het medisch onderzoek, een conclusie die het medisch resultaat van de leeftijdsschatting aangeeft, zoals in casu. De formele motiveringsplicht vereist niet - in tegenstelling tot hetgeen de verzoeker beweert - dat verdere informatie over de resultaten of de aard van de uitgevoerde onderzoeken zou worden weergegeven of meegedeeld.

Overigens verduidelijkt de verzoeker evenmin of hij gevraagd heeft om het verslag van het medisch onderzoek in te zien of er een afschrift van te ontvangen.

De verzoeker toont geenszins met concrete argumenten aan dat het medisch onderzoek op ondeskundige en onbetrouwbare wijze is gebeurd. De vraag rijst trouwens in hoeverre verzoekers kritiek op het medisch onderzoek onderbouwd is nu hij in het middel aangeeft het medisch verslag niet te hebben (in)gezien.

De verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing geen melding maakt van een standaarddeviatie. De bestreden beslissing neemt evenwel precies de conclusie van de arts over die op grond van een drieledig onderzoek tot het besluit komt dat betrokkene “meer dan achttien jaar” oud is. De overheid dient overigens louter informatie te verkrijgen over het feit of de verzoeker al dan niet ouder is dan achttien jaar (rekening houdende met de “jongste” leeftijd). De verzoeker toont niet aan dat de arts een onbetrouwbare leeftijdsschatting heeft gemaakt.

Precies omdat de asielinstanties twijfelden aan verzoekers verklaringen omtrent zijn minderjarigheid werd een medisch onderzoek uitgevoerd teneinde na te gaan of hij al dan niet ouder was dan achttien. Dit medisch onderzoek werd door de wet als ultiem bewijsmiddel ingesteld om uitsluitsel te verkrijgen over verzoekers al dan niet minderjarigheid. Dergelijke test kan dus inderdaad een incoherentie aan het licht brengen met verzoekers verklaringen omtrent zijn geboortedatum. Zoals gezegd toont de verzoeker niet aan dat de

resultaten van de medische test niet in aanmerking komen als bewijs van verzoekers meerderjarigheid.

Het tweede middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 20 juni 2012, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,

bijgestaan door

Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Christophe Verhaert **André Beirlaen**